

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Ioannis Polanci Societatis Iesv Theologi, Directorivm
Breve, Ad Confessarii, Ac Confitentis Mvns Rectè
Obeundum**

Polanco, Juan-Alphonso de

[Köln], 1617

De his quæ præmittuntur confeßioni.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41600

Spiritualis pro-
rem Dei glori-

Confessarij.

debet esse se-
cepto, etiam
ifestet, quæ in
otest dicere, &
escit vt homini
n aliquod ma-
lando: cui ta-
est, quo ad e-
endo confiten-
osam faciendo
a tamen confi-
o, possunt reue-
nt, nisi prodes-
gatus an absol-
on absoluisse,
poruit accide-
mper damnan-
le diceret, po-
se fecisse quod
atione confes-
roprij confes-
peccatum ali-
tum (quod ra-
idere) potius
differ-

differri debet, fortior enim est tunc ob-
ligatio sigilli, quam confessionis facien-
dæ. Caueat etiam ne propter vllum pec-
cati genus, minus benignam faciem,
quam prius, ostendat pœnitenti. Et hæc
de persona Confessarij dicta sint.

absolue-
rit N.
Eadens
humani
tate qua
prius ex
cipien-
dus pœ-
nitens.

DE CVRA VEL INDUSTRIA

Confessarij circa actus pœ-
nitentis.

CAPVT II.

SECUNDA Confessarij cu-
ra esse debet, circa pœni-
tētem iuuandum ad actus
suos, scilicet contritionis,
confessionis & satisfactio-
nis recte peragendos, His autem qui ra-
rius & nō bene confitentur, Confessarij
charitas, industria, & diligentia est ma-
gis necessaria, Vt quo ad eius fieri possit,
pœnitentium defectus supplendo, eos
ad huius Sacramenti finem consequen-
dum disponat. Quia verò cum huius-
modi, hæc cura secunda Confessarij, de
qua agimus, magis exercetur, his accom-
modato sermone, de ea pleniùs agetur.

Pœnitēs
quomō-
do iu-
uandus.

De his qua pramittuntur conf. sioni.

Pri-

*Ante cō-
fessionē
per ora-
tionem
disponat
se sacer-
dos.*

PRimum, sacerdoti paranti se ad audiendas confessiones, renouandum est desiderium salutis animarum, & diuini honoris, per orationem: qua (licet breuiter) petet à Deo gratiam pœnitentibus vt ad ipsum verè per confessionem redeant, ac Sacramenti finem consequantur, & sibi, vt suo munere rectè fungatur: & ne confessarij negligentia, impediat vim & efficaciam Sanguinis Christi, & diuinæ liberalitatis influxum in pœnitentes, quin potius vt suppleat summa bonitas ipsius & potentia, vilis instrumenti defectus. In ipso etiam cōfessionis decursu, exerceri modo eodē charitas potest, & pœnitens semper vt imago Dei, reparata Christi sanguine, & copersusa, oculis mentis obiiciatur.

*Quid in
ipso cō-
fessionis
decur-
su.*

Suscepto pœnitente (quem subditum sibi Confessarius cognoscat oportet) curandum est, vt decenter se habeat, vtroque genu flexo, & capite nudo (si potest) facie verò non ad sacerdotem, vt dictum est, sed ad latus versa, etsi sua sponte non faceret, blandè monendus esset vt meminerit, se non coram homine peccatore, sed coram Deo altissimo cōstitutum esse, vt agnoscendo offensas humiliter veniam postulet: Proinde iux-

*Pen-
decen-
ter corā
confes-
sario se
habeat.*

paranti se ad au-
s, renouandum
imarum, & di-
nem: qua (licet
atiam pœniten-
er confessionem
nem consequã-
ere rectè funga-
eglentia, impe-
nguinis Christi,
fluxum in pœ-
t suppleat sum-
tentia, vilis in-
pso etiam cõfes-
modo eodẽ cha-
s semper vt ima-
sanguine, & eo
biiciatur.
quem subditum
oscat oportet)
er se habeat, v-
bite nudo (si po-
cerdotem, vt di-
sa, et si sua spon-
monendus esset
coram homine
eo altissimo cõ-
cendo offensas
et: Proinde iux-

ca

ta sanctam confitentium consuetudinẽ
genua flectat, & caput aperiatur. Doceat
præterea (si tam rudis est pœnitens, vt id
per se facere nesciat) signo crucis se mu-
nire. In nomine Patris, & Filij, & Spiri-
tus sancti, & confessionem generalem,
vsque ad illa verba: Mea maxima culpa
simul cum ea dicat.

Si nescit statum confitentis, & condi-
tionem & officium, petat breuiter, vt
conuenienter ex propriis cum eo proce-
dat: refert enim intelligere si sit con-
iugatus, in sacris, si beneficium ecclesia-
sticum habens, si literatus; & huiusmodi.
Petat de tempore, a quo non est con-
fessus, nec communicauit. Ad quod
omnes qui attingunt discretionis ætatem
& eam sufficienter videntur consecuti,
tenentur, certè semel in anno, & quidem
circa festum Resurrectionis, quod ad
communione attinet.

Interroget (si hominem in hac parte
non nouit) an fecerit pœnitentiam in-
iunctam, & an conscientia suã satisfecit,
omnia dicendo quæ memoria occurrerunt
peccata, in præteritis confessionibus:
vt videatur, an iteranda sit confessio;
quod si videretur iteranda hortetur
eum, vt se paret, & tempus sumat

ad o-

*Pœnitens
tis statũ
con-
ditio.
nem ex-
plorat
confes-
sarius.
Secũdo,
tempus
a quo nõ
est con-
fessus.
Tertiõ,
an fece-
rit pœ-
nitentiã
iniun-
ctam.*

ad omnia confitenda: vel si de morte timeatur; aut non apparet facturus si inde recesserit: hortetur, vt tunc dicat omnia, etiam quæ in aliis confessionibus dixit (postquam omisit aliquid scienter) quantum recordari poterit, quia illæ omnes inutiles fuerunt.

*Quartò,
an con-
fessionem
an. as-
serit.*

Petat an discussit conscientiam suam ad hanc confessionem instituendam: si dicat se non discussisse, & verisimile sit quòd post redibit paratior, dimittendus esset, vt se discutiatur, præfixo tempore quo redeat. Si mors vel phrenesis immineret, vel non sit verisimile quòd redibit semel dimissus, vel si dicat aliquo modo se discussisse suam conscientiam (præsertim si sit valde rudis) monendus est vt in posterum diligentius se præparet, & vt quòd recordatur, sincerè dicat cum omni ea humilitate & displicentia peccatorum, quâ potest, vt qui ab offensa Maiestate Dei, veniam per confessionem sit impetraturus, & supplere nitatur confessarius suis interrogationibus defectum planæ discussionis.

*Quintò,
an exco-
municatio-
nem
incurre-
rit*

Petat an incurrerit excommunicatio- nem, & ab ea si incurrit, absoluat, si quidem potest: vel si non potest, remittat ad superiorem, vel ipse obtinere ab eo fa- cul-

cultat
men si
feruat
simul
etiam
inter
de his
vt an
paratu
cubin
de cle
& cur
do no
tolera
rant,
mam
Et ha
si adh
à pec
cum l
dere
geren
feren
conf
mitt
fione
noua
cipie
ergo

vel si de morte ti-
t facturus si inde
ne dicat omnia,
fessionibus dixit
id scienter) quā-
quia illæ omnes

conscientiam su-
m instituendam:
e, & verisimile sit
ior, dimittendus
ixio tempore quo
nesis immineret,
od redibit semel
quo modo se dis-
am (præsertim si
ndus est vt in po-
paret, & vt quod
eat cum omnia
tia peccatorum,
ffensa Maiestate
tionem sit impe-
atur confessarius
defectum planæ

xcommunicatio.
t, absoluat, si qui-
otest, remittat ad
btinere ab eo fa-
cul.

cultatem absoluendi curet. Præstat ta-
men si remittendus est, de aliis, quæ re-
feruata esse possunt, prius interrogare, vt
simul ad omnia facultas obtineatur: sic
etiam (si tempus abunde non suppetat)
interrogari in initio expedit pœnitentē
de his, quæ impediunt ne possit absolui:
vt an sit in aliquo peccato quod non sit
paratus relinquere, qualis est vsura, con-
cubinatus, odia, vel alia huiusmodi: &
de clericis, an habeant incomparabilia,
& cum qua conscientia & titulo, & quā
do non habent tonsuram, & habitum
tolerabilem, dimittendi sunt, donec fe-
rant, nisi excusationem habeant legiti-
mam, quæ rarò admodum haberi solet.
Et hæc commodè præmittuntur, quia
si adhibita persuasione parati non sunt
à peccato recedere, tempus conteritur
cum his, quod cum aliis vtiliùs expen-
deretur, si tamen occupationes non vi-
gerent, pium esse hos audire, si fortè mi-
fereretur Deus, eorum cor mutando in
confessionis decursu. Licet tamen di-
mittantur, non progrediendo in confes-
sione, consilio bono iuuandi sunt, vt per
noua opera se disponant ad gratiam ac-
cipiendam. & peccata euitent, &c His
ergo præmissis vt oportere iudicabit.

Con-

*Quid si
pœnitēs
non sit
paratus.*

Confessarius dicat penitenti, ut quæ cogitavit, & memoria habet dicat, & quamvis ille malit interrogari; nihilominus exhortandus est ut dicat potius quod meminit: iuvat enim id, licet inordinatè & imperfectè faciat.

De interrogatione qua suppletur discussio insufficientis penitentis.

Quam diu dixerit quisque quod meminit, cum attentè audire oportet, & sine interruptione, nisi forte videretur monendus obiter (si erraret in eo) ne nominet personam aliquam, vel ne dicat superflua, & ad rem non pertinentia, vel quid huiusmodi, quod non impediatur cursum confitentis, sed potius dirigatur. Postquam verò dixit, quod per se dicere potuit, si non videtur omnia, quæ necessariò dicta oportuit, dixisse, non tenetur interrogare confessarius.

Penitens dum dicit, non interrumpendus. Penitens animatus. Proposita ergo benignè spe misericordiae, curet sacerdos penitentem animari, ut verè, integrè, ac liberè respondeat ad interrogata (quod cum pueris & mulieribus magis est necessarium) ne quid propter verecundiam taceant, sed nec dicant amplius quàm sciunt: imò certa pro certis, dubia pro dubiis, prout ipsi meminerunt dicant.

Tunc: